

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/82/2018
Identifikačné číslo spisu:	8117218759
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8117218759.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne 1/ O. L. bývajúcej v Z., 2/ J. I., bývajúcej v Z., o b e zastúpené JUDr. Jánom Klimekom, advokátom so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, proti žalovaným: 1/ Z. I. bývajúceho v Z. a 2/ Mgr. P. I. bývajúcej v Z., obaja zastúpení JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom so sídlom v Stropkove, ul. Námestie SNP 538/1, o určenie vecného bremena a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10C/23/2017, o dovolaní žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/126/2017 zo dňa 26. októbra 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalovaným 1/a 2/ v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením zo 14. augusta 2017 č.k. 10C/23/2017-32 čiastočne vyhovel návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhali práva prechodu po parcele CKN č. 235, vedenej na LV č. XXX, kat. úz. Z. vo vlastníctve žalovaných k parcele CKN č. 75, vedenej na LV č. XXX, kat. úz. Z., im vlastnícky patriacej. V odôvodnení uznesenia uviedol, že účelom návrhu žalobcov je zachovanie existujúceho faktického a právneho stavu vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti, konkrétne práva prechodu (pešo a dopravnými prostriedkami) cez pozemok žalovaných na ich pozemok, nakoľko prístup na pozemok žalobcov je možný iba po parcele č. 235. Z obsahu bolo preukázané, že prístup na pozemok žalobcov je možný iba po parcele č. 235, pričom z pripojenej fotodokumentácie, ako aj potvrdenia OPZ Kapušany bolo tiež preukázané, že žalovaní reálne bránia žalobkyniam v práve prechodu motorovým vozidlom na ich pozemok cez pozemok, ktorý sa nachádza vo vlastníctve žalovaných, a to parkovaním svojich motorových vozidiel na prístupovej ceste vedúcej k nehnuteľnostiam patriacim žalobcom. Z dôvodu existencie skutkového, ako aj právneho dôvodu, súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie voči žalovaným, avšak len čo sa týka povinnosti žalovaných umožniť žalobcom prechod po parcele CKN č. 235, motorovými vozidlami. V prevyšujúcej časti bol návrh žalobcov zamietnutý z dôvodu neosvedčenia

vytvárania prekážok v prechode peši.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením sp.zn. 2Co/126/2017 zo dňa 26. októbra 2017 odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil vo výroku I. so spresnením tak, že uložil žalovaným ako vlastníkom parcely CKN č. 235 o výmere 299 m² - zastavané plochy a nádvoría, zapísanej na LV č. XXX kat. úz. Z., umožniť žalobcom prechod motorovými vozidlami po parcele CKN č. 235, kat. úz. Z., k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov, parcele CKN č. 75 o výmere 2246m² - trvalé trávnaté porasty, zapísanej na LV č. XXX kat. úz. Z., a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaných, že súd prvej inštancie prekročil návrh žalobcov vo veci nariadenia neodkladného opatrenia, a to s poukazom aj na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. septembra 2010 pod sp.zn. 5Cdo/254/2009, z ktorých vyplýva, že iba súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia; prípadným návrhom žalobcu na znenie výroku rozhodnutia viazaný nie je, ale musí dbať, aby vyjadroval to, čoho sa žalobca žalobou skutočne domáha. Mal za to, že tvrdenie žalovaných, že parcela CKN č. 235 nie je bezprostredne priliehlym pozemkom k parcele vo vlastníctve žalobcov, pretože týmto pozemkom je pozemok registra „E“ č. 254/2 vo vlastníctve obce a zároveň spĺňa podmienku verejného priestranstva, neobstoí. Uviedol, že z predloženej kópie katastrálnej mapy vyplýva, že žalobcovia majú prístup k pozemku CKN 75 z verejnej komunikácie umiestnenej na parcele CKN č. 236, vedenej na LV č. XXX, iba cez parcelu č. 235, ktorá je súčasne prístupom aj na verejné priestranstvo tvorené parcelou registra „E“ č. 254/2, pričom nebolo preukázané, že by žalobcovia mali prístup k svojmu pozemku priamo z verejnej komunikácie, resp. verejného priestranstva. Odvolací súd zhodnotil, že bola osvedčená naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov žalobcov a žalovaných.

3. Proti predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu podali žalovaní (ďalej v texte aj „dovolatelia“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnili tým, že odvolací súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ zák.č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). V uvedenej súvislosti žalovaní namietali skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol o niečom, čo ani žalobcovia nepožadovali, keď rozhodol o uložení povinnosti žalovaným umožniť žalobcom prechod motorovými vozidlami, ktorého sa žalobcovia nedomáhali, čím podľa žalovaných prekročil návrh účastníkov, ktorým bol v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia viazaný.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu navrhli, aby dovolací súd dovolanie odmietol a priznal im nárok na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

6. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaní vyvodili jeho prípustnosť z ust. § 420 písm. f/ CSP argumentujúc tým, že odvolací súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. V zmysle ust. § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP:

8. Podľa ust. § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd ktoré sú vymenované v ust. § 420 písm. a/ až f/ CSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp.zn. 3 Cdo 236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej

republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa ust. § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ust. § 420 CSP, dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti v dovolaní tvrdenej procesnej vady v zmysle ust. § 420 písm. a/ až f/ CSP pristúpi dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Z uvedeného je zrejmé, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k namietanej procesnej vade došlo alebo nie.

9. Najvyšší súd rovnako v rozhodnutí sp.zn. 3 Cdo 157/2017 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018 uviedol, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takeého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého bola podaná nadväzujúca žaloba.

10. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu.

11. V predmetnej veci však nejde ani o jeden z vymenovaných prípadov. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalovaných nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože žalobcovia podali tak, ako bolo vyššie uvedené, žalobu vo veci samej (žaloba o určenie vecného bremena) a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nekonzumuje vec samu.

12. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovaných z § 420 písm. f/ CSP nevyplýva, dovolací súd bez toho, aby uskutočnil dovolací meritórny prieskum, dovolanie žalovaných ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.